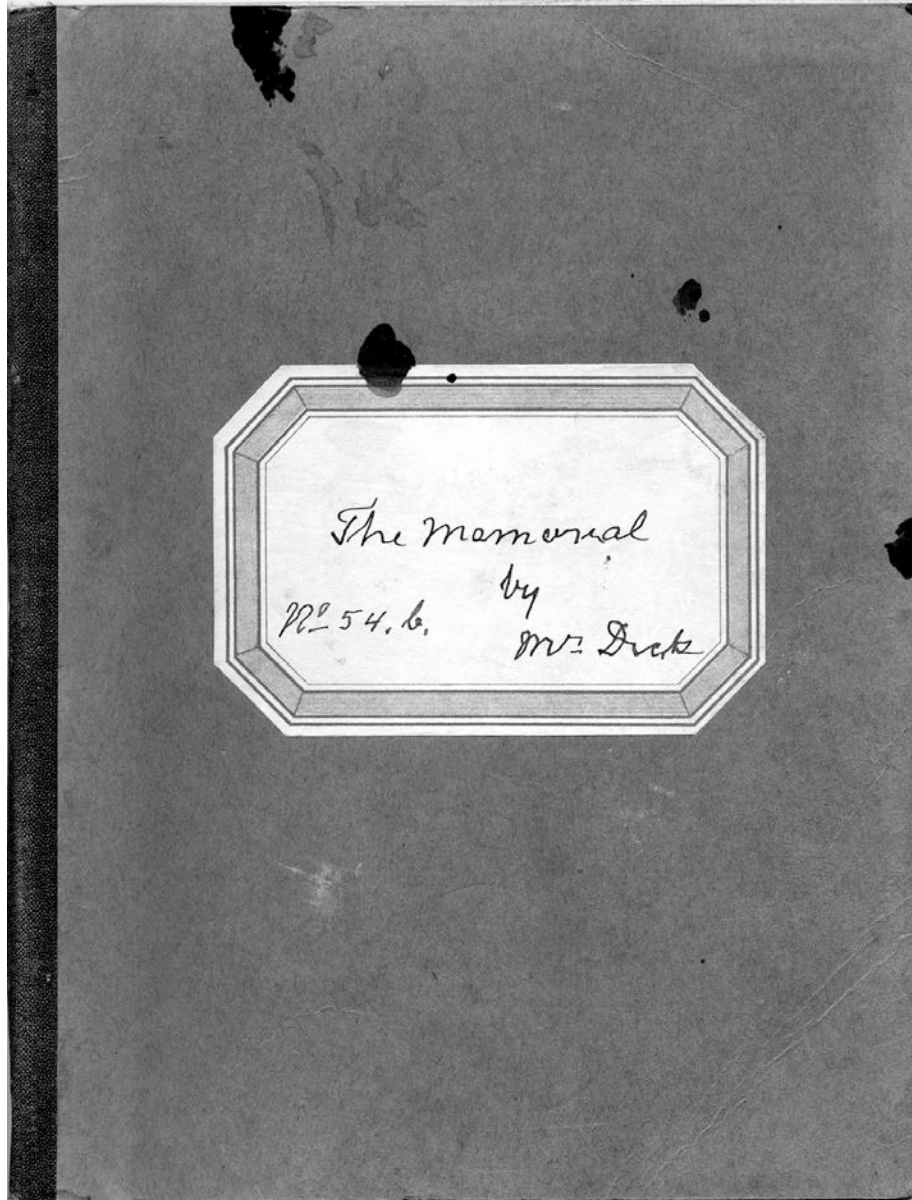
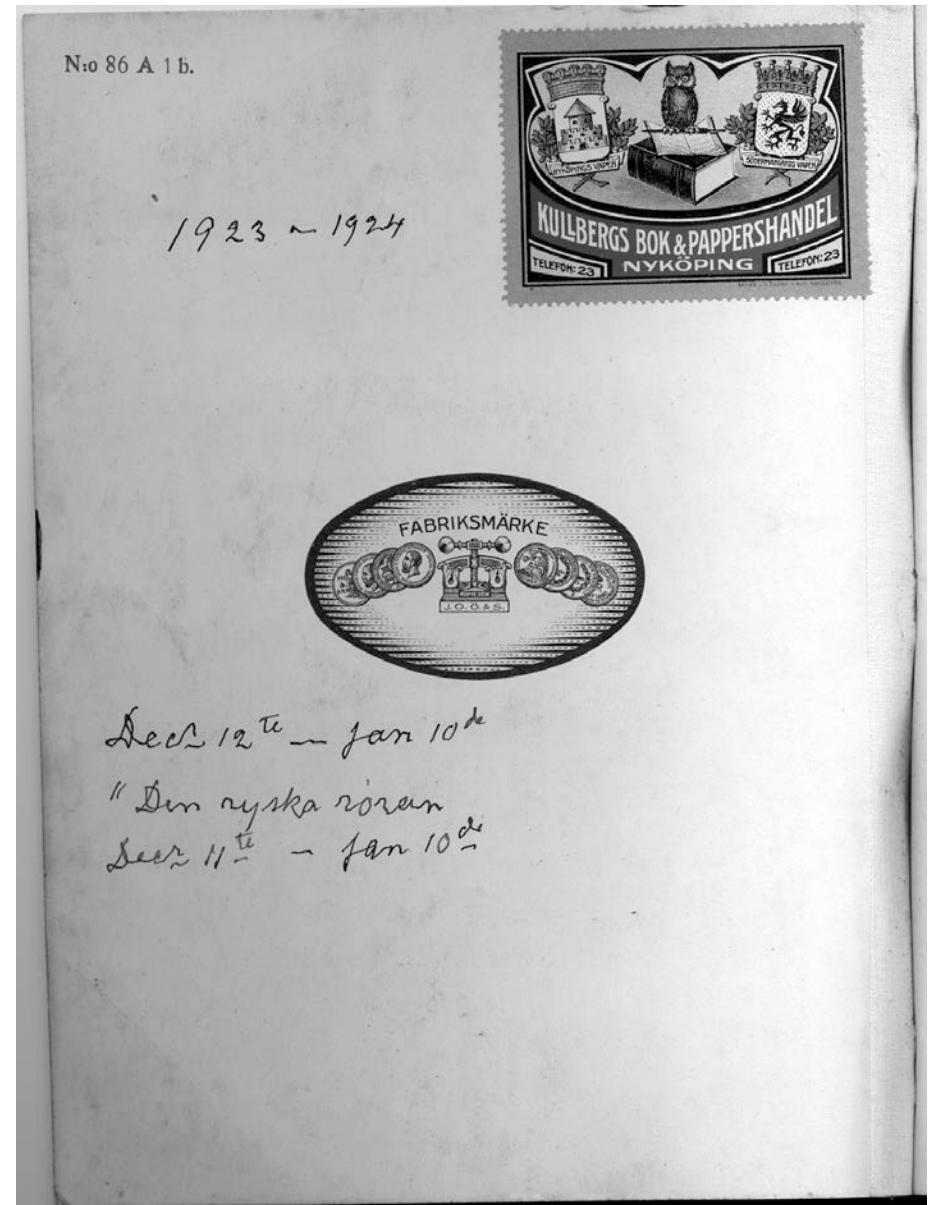

The memorial by Mr Dick nr. 54 b

I

II

The memorial by Mr Dick nr. 54 b

bästa man stannade på valplatsen: Churchill, McCurdy, sir Alpedmond och hans sekreterare – Shakespeare

”Är den svenska armén operationsduglig?” Vid ett föredrag i Nationella ungdomsförbundets Lundaafdelning i afton (11 Jan.) kritiserade öfverstelöjtnant Grafström synnerligen skarpt den svenska armén, hvilken han icke tvekade att beteckna som operationsoduglig. Han gaf åhörarna del af sina intryck af spelet bakom höstmanövers kulisser. Talaren framhöll hurusom öfningarna varit i hög grad ansträngande och strapatsrika, hvilket gjorde att man hade möjlighet att bedöma hvad trupperna dugde till. De samlade intrycken voro i hög grad nedstämmande, detta i första hand hvad beträffar den enskilda utbildningen. Häri brast det på alla områden – allt var dåligt och bristfälligt och underofficerarna ansträngdes på grund häraf till det yttersta. Talaren menade bestämdt att om manövern varat i ytterligare fyra dagar

hade allt varit kaos. Befäl och trupper hade varit totalt slut – och detta vid en manöver i fredstid utan den verkliga stridens ytterligt enerverande och uppslitande inflytande. Talaren påpekade slutligen en mängd kraf, som oundgängligen måste ställas vid ansvarsfrågans lösning, försåvidt icke vårt lands försvar uteslutande skulle bli en chimär.

(Vid genomläsande af denna (?) kommer man att tänka på Zolas skildring i Le^x) Debacle af den franska armén 1870)

Mussolini har låtit uppgöra ett program för en djupgående reformering af det italienska undervisningsväsendet. Bland annat skall religionsundervisning införas i skolorna och lärarna skola aflägga ämbetsed. Den studerande ungdomen har på många håll protesterat mot det nya programmet, och regeringen har därför låtit stänga universiteten i Rom, Neapel, Turin, Pavia och Bologna(!)

Med anledning af ett dödsfall på operationsbordet ha två så kallade

x) Ia? ~men då är det ett undantag

medicinska skolor i St. Louis och Kansas city underkastats en sträng inspektion, hvarefter de helt enkelt stängdes. Enligt hvad som framgått af undersökningarna bedrefvo dessa båda anstalter äfvensom andra talrika liknande "institut" en lönande handel med läkardiplom. Dessa försåldes bl. a. till tvättgummor, fotografer och barberare, hvilka sedan utöfvade läkarpraktik i olika delar af unionen.

Det uppgifves att minst 25 000 läkare af detta slag praktisera i U.S.A.

Berlin den 12te Dec. Rikskansler Marx har i dag inför utländska pressrepresentanter förklarat att läget nu vore allvarligare än någonsin förr och att Tyskland för ögonblicket stode så godt som inför slutet af sin prestationsförmåga. När den nya regeringen i en så bedröflig stund öfvertagit uppgiften att söka rädda Tyskland, hade den gjort det i känslan af sin plikt att icke svika i den svåra stunden. Därför ansåg sig regeringen också kunna fordra offer,

stora offer, äfven af tyska folket i sitt arbete på att höja inkomsterna och beskära utgifterna och äfven statstjänstemännen^{x)} måste böja sig inför nödvändigheten. Tyska folket måste ändtligen lära sig inse, att de förlorat ett stort krig –

--- Det är förklarligt om en stark strömning gör sig gällande som vill åstadkomma att en appell riktas till Folkförbundet; en strömning alltså, som för Tysklands vidkommande ser den enda räddningen i beträdandet af den väg som faktiskt ledt till Österrikes tillfrisknande. Därvid måste man likväl räkna med att hjälp utifrån icke är tänkbar utan en högst betydande inskränkning af Tysklands suveränitet just på det finansiella området^{xx)} ---

--- Rikskanslerns ifriga framhållande af att tyska folket ändtligen skall lära sig inse att det förlorat det stora kriget, tyda på att Marx är fullt beredd

xx) Mikaelns folk skall sål. ställas under förmyndare

x) som vilja streika, på grund af lönereduktion^{o)}

o) sidan 8

att bringa afsevärda offer för att ändtligen åstadkomma åtminstone ett klarare läge. Det återstår att se om Ententen har samma vilja eller om den fordrar den definitiva kapitulationen, som ännu ingen ledare af Tysklands öden velat gå in på

(ofvanstående telegram är rubricerad: Tysklands finansiella läge är nu alldeles hopplöst – nödrop till andra nationer)

Berlin den 12te December. Fackförbundsinternationalen har genom sitt sekretariat i Amsterdam insändt en framställning till folkförbundsrådet, hvori påpekas den fruktansvärda nöd som råder i Tyskland. Internationella fackförbundet uppmanar rådet att snarast möjligt öfverväga hvilka åtgärder som kunna vidtagas för att bevara Tysklands befolkning för materiell undergång och skydda Tysklands ungdom mot den demoralisation som hotar den.

Paris den 12te Dec. Det påstås i politiska kretsar att Tysklands nya rikskansler Marx, som för öfrigt haft en jämförelsevis god press i Frankrike, inom kort ämnar göra de allierade ett nytt skadeståndsbud, mera vidtgående och koncist än det som framställdes af hans företrädare Stresemann

Läs! I nativitetsfrågan – Paris den 12te Nov.

Deputeradekammaren beslöt i går med 440 röster mot 135 att taga under öfvervägande ett underligt förslag till nya valbestämmelser som benämnes "Vote familial" och innebär att hvarje familjefader skulle få lika många röster som han har barn^{x)}. Detta förslag är resultatet af kampanjen för att höja nativiteten och afser att uppmuntra och skydda stora familjer genom att ge flera röster åt familjefäderna, hvilket skulle göra dem till herrar vid valen och sätta dem i stånd att skaffa sig ekono-

x) I så fall skulle den ogifta magister Lundström (Munksja Papp) innehaft 43 röster

miska fördelar och privilegier vid befodringar och så vidare (?)

Under debatten konstaterades att af de 11millionerna franska valmännen endast 4 millioner ha de 17 millioner barn, nationen äger^{x)} under det de andra äro barnlösa eller ogifta. Förslaget förfäktades i synnerhet af det nationella blocket, men bekämpades af socialisterna, ty det skulle ge ökad inflytande åt familjefäderna hvilka för det mesta äro konservativa

(Sossarna bekämpa äfven den kvinliga rösträtten emedan de franska kvinnorna i allmänhet äro konservativa och prästridna)

Berlin den 12te Dec. Enligt ett meddelande från Konstantinopel har i nationalförsamlingen i Angora framlagts ett lagförslag angående ökningen af Mindre Asiens befolkning. Lagförslaget före-

xx) innan stå vi främst i Europa.

o) oäkta barn? – I Sverige 15 procent – Härut-^{xx)}

x) Valmännen öfverlag, gifta och ogifta ha väl dragit sina strån till stacken i form af^{o)}

skrifver att hvarje turkisk undersåte är pliktig att gifta sig vid 23 års ålder. Hvarje familj är pliktig att hvar tredje år sörja för tillökning (Hur länge ska dom hålla på med det, och hvad är straffpåföljden om de lata sig) – I de ryska militärkolonierna fingo soldathustrurna prygel om de inte årligen producerade en kärlekspant – Se Meresjkovskis Alexander I.)

Gentemot ämbetsmännens antydningar om att besvara regeringens usla löneanbud med streik eller passivt motstånd lämnar regeringen ingen i tvifvel om att den i så fall kommer att afskeda 25% af ämbetsmännen och i första hand då ha uppmärksamheten fäst på de opponerande.

”Ruhraktiens facit” – De engelska parlamentsvalen ha under de senaste veckorna lagt så stark beslag på uppmärksamheten att skadestandsfrågan trängts något i bakgrunden --- Men utvecklingen har icke stått stilla medan Englands protektionister och frihandlare förberedde

och utkämpade det afgörande slaget vid rösturnorna. Den engelska regeringen – om det nu blir kabinettet Baldwin eller någon annan – som skall återknyta förhandlingarna med Frankrike finner en mycket invecklad situation, där betydande fördelar synas ligga på motståndarens sida. Den fransk-belgiska Ruhraktionen har efter nära ett års förbittrad och ibland till synes hopplös kamp nått ett positivt resultat som inte gerna kan anses lämna i tvifvelsmål hvilkendera af de båda motståndarna i Ruhr som lyckats föra sin vilja igenom. De ockuperande makterna ha fått till stånd ett aftal med industrimagnaterna i Ruhrområdet oh har kompletterat det med en öfverenskommelse om järnvägstrafiken. Arbetet kommer åter i normala gängor under förhållanden som tillförsäkra de skadeståndskräfvande makterna betydande fördelar. Ruhrområdet blir

den ”produktiva pant” som det var ockupationens officiellt tillkännagifna afsikt att skapa, och ockupationens förvandling till ”osynlig” – för att begagna den franska konseljpresidentens uttryck vid inmarschen i Ruhr – skall snarast möjligt äga rum

--- (En mängd detaljer om öfverenskommelsen) --- Sådan är i sina hufvuddrag den öfverenskomelse med de ockuperande makterna som Ruhrindustrien tvingats till sedan det passiva motståndet uppgifvits. Inom den del af den tyska pressen som står storindustrien nära har den hälsats som inledningen till en afspänning i skadeståndsfrågan. På andra håll har man beklagat att de stora industriledarna inte tidigare insett sina plikter mot riket utan först efter den förödande Ruhrkampen^{x)} kunde förmås att samverka till skadeståndets erläggande. Hvilken ställning Eng-

o) ej att klämma pengar ur tysken

x) tumskrufven, med mindre går det^{o)}

land skall intaga till öfverenskommelsen är ovisst. Begär den engelska regeringen att få dela vinsten, så måste den därmed anses ha erkänt Ruhrockupationens laglighet. Vidhåller den åter sitt bestridande af ockupationens laglighet, kan den inte gärna göra anspråk på att få del af frukterna. Den franska regeringen skulle naturligtvis helst se att England valde det förra alternativet –

-- (annars har man att motse en ny och svårartad kris i förhållandet mellan de båda förbundsbröderna) ---

”Tyskland inför finansiell bankrutt – Inga pengar till tjänstemännens löner – Riket under internationell kontroll” – är rubriken för tre spalter Berlintergram hvilka avslutas med:

--- Riket är alltså beredt att underhandla direkt med Frankrike och äfven villigt att, om så skulle visa sig nödvändigt, underkasta sig internationell finanskontroll, samtidigt som Tyskland är ytterst intresserad

af att frågan rörande det tyska kapitalet i utlandet ändtligen klargöres och gärna vill medverka härtill (bravo)

Från förbudslandet U.S.A

Guvernören i Pennsylvania har genomdrifvit att på biografer i denna stat icke får visas bilder återgifvande dryckesscener eller bachanatiska festligheter. Statens ordförande i censorstyrelsen har följaktligen kungjort att det icke alls får förekomma något ”drickande” i de filmer som förevisas i Pennsylvania

Lite mera från det dygdiga U.S.A.

Vantnor City hade beställt en fontän i form af en nymf för sin rådhusplats, men när den väl blef färdig hade stadens fäder en mycket allvarlig anmärkning att komma med. Det befanns nämligen att fjällan var spritt språngande naken – Fäderna dolde anletet i skam och blygsel, men funno omsider på råd. Hon försågs med en baddräkt^{x)} och när hon nu visades var hon fullt acceptabel.

x) af trikå eller någon sorts plåt?

Berlin den 13de Dec. Tyska regeringen har för afsikt att inom den närmaste tiden i en not till franska regeringen föreslå direkta tysk-franska underhandlingar öfver skadeståndsfrågan i sin helhet och frågan om de besatta områdena. Riksregeringen väntar att franska regeringen icke skall afvisa dessa förslag, då nu också franska regeringen måste medge att det passiva motståndet efter avslutandet af industriöfverenskommelserna i Düsseldorf faktiskt upphört.

Paris den 14de Dec. --- Journaldes Debats förklarar i en notis som tydligen härrör från informeradt håll att Frankrikes förbundna icke ha någon anledning att taga anstöt af de förestående tyskfranska specialförhandlingarna, ty de i det besatta området slutna öfverenskommelserna göra direkta förhandlingar mellan de båda regeringarna nödvändiga –

--- Le Matin: -- Efter den 10 månader

långa striden har ögonblicket kommit att återupprätta freden utan att likväl försumma de försiktighetsmått som den intensiva revanschpropagandan i Tyskland kräfver. De fransk-tyska öfverläggningarna böra utsträckas till icke blott frågor rörande de ockuperade områdena, utan äfven Tysklands afväpning och militärkontrollen ---

--- I händelse Tyskland skulle vilja tala om Rheinlandsseparatismen, är det tvifvelaktigt huruvida Frankrike skulle vilja gå med på en diskussion om en sådan rent tysk inrikesfråga. Då Frankrike iakttagert sträng neutralitet gentemot tyskarna i de ockuperade områdena, är det icke dess sak att ingripa i detta problem ---

--- Alla framställningar Tyskland kan göra i skadeståndsfrågan skola åhöras med intresse. Franska regeringen kan emellertid icke handla i strid mot de prerogativ, skadeståndskommissionen har enligt Versaillesför-

The memorial by Mr Dick nr. 54 b

draget --- Frankrike kommer icke att gå med på någon diskussion af Ruhrfrågan. Frankrike och Belgien komma, såsom redan officiellt tillkännagifvits, icke att uppgifva panten annat än i den mån som betalning erlägges.

Paris den 14de December. De franska, britiska och spanska representanterna vid Tangerförhandlingarna ha undertecknat en konvention angående Tangers hamn ---

--- Från Rom meddelas att stark indignation där framkallats genom offentliggörandet af den franska regeringens afvisande svar på Italiens kraf på att få delta i Tangerkonferensen --- Tribuna framkastar antydningar om att Englands eftergifter för den franska politiken sammanhänger med hemlighållna eftergifter åt England som Frankrike gjort anorstädes och tidningen förklarar sig oförmögen att förstå hvarför en Medel-

hafsmakt som Italien skall utestängas från diskussionerna rörande själfva nyckeln till Medelhafvet

(Hur går det med den utbasunerade "latinska Ententen" om Spanien låtit muta sig af England och Frankrike – vore glädjande om Marktschejaren Mussolini fick på tafsen)

Om tillståndet i Tyskland skrives:

För ögonblicket råder ett slags afspänning och hvila i den tyska situationen. Krampanfallens häftighet är ögonskenligen förbi, en ordnad styrelse har än en gång behållit fästet och riksenheten står alltjämt vid makt, visserligen belastad med svåra sviter. Man har ett intryck af andhämtningspaus ---

--- Den relativa stiltje som aflöst de politiska stormarna låter de inre symtomerna framträda bättre. Och de äro djupt allvarliga. Den tyska prisnivåns abnorma höjd (?) är en företeelse som helt natur-

ligt griper hänsynslöst djupt och omgestaltande, priserna på den inre marknaden ligga som bekant numera flerdubbelt högre än världsmarknadens. Det är betecknande att socialdemokraterna framställt fordringar på import i stor skala af utlandets billigare varor --- Men hvarmed skall Tyskland öfver hufvud betala? Tillståndet inom dess industri talar sitt tydliga språk. Det har beräknats att redan mot slutet af Oktober hvar femte arbetare i Tyskland stod utan arbete. I hög grad belysande äro framför allt förhållandena inom textilindustrien – endast fem procent af dess arbetarstam ha numera full sysselsättning, de öfriga äro dels arbetslösa, dels arbeta de med starkt inskränkt drift, ned till allenast en dag i veckan. Detta faktum visar kanske bättre än någonting annat hur långt det tyska folkets utarmning hunnit;

den enskildes inkomster uppslukas af det rena lifsuppehällets dagligen förnyade behof. Äfven sådana ting som af ålder räknats till den enklaste nödtorft ha för länge sedan förlorat sin karaktär af nödvändighet ---

--- Allt detta utgör emellertid för Tyskland ett tvingande imperativ inför hvilket alla teorier måste sträcka vapen. Åtta timmarsdagens öde är i detta hänseende lärorikt. Början gjordes med en förlängning af arbetstiden vid grufvorna i Ruhr, närmast i följd af kolmagnaternas aftal med den franska grufkommissionen. Sedan har hela järnindustrien fått följa med; genomsnittligt blir arbetstiden här 10 timmar om dagen --- sidan 20

--- (Tjänstemännens arbetstid ökas samtidigt som lönerna minskas till omkring hälften af förkrigslönerna – massafskedande – en half million(!) befattningsinnehafvare förlora sin tjänst.

--- De kraftåtgärder hvarom här är

fråga, beteckna ju som man lätt ser ett beträdande för Tysklands del af samma väg mot hänsynslös finansiell sanering, hvarpå det bankruttade i makternas armar sjunkande Österrike hittills erbjudit exempel. Frivilligt slår nu Tyskland in på samma kurs, utan att äga det stöd i en utlandskredit som förefanns i Österrikes kasus och utan att på främmande viljors oblidkeliga beslut kunna afleda missnöjet, hvilket Österrike kunnat ---

- (jämförelse med Österrike) – Tyskland befinner sig nu under ett oerhördare mer oafbrutet och alla drabbande tryck än någon stat väl någonsin erfarit.

”England ockuperar Sydpolen!”

Paris den 15de Dec. Enligt hvad Le Matin erfar har England i all stillhet tagit i besittning alla territorier kring Sydpolen för hvilkas upptäckande engelsmännen Ross, Scott och Shackleton i främsta rummet har äran. England har icke före-

tagit någon framställning till andra eventuellt intresserade makter sidan 18. (Hvilken häpnadsväckande tjur- eller fårskallighet att under en tid af bitter nöd och öfverhängande fara för fosterlandet ej vilja gå in på en tillfällig suspension af 8 timmarsdagen – som hvartill de dock nu tvingats – leder väl till revolter.)

Om separationen i Tyskland skrifver Hans v. Hülsen:

-- (Det finns många separatistiska rörelser i Tyskland – Ostpreussen, Oberschlesien, Hannover^{x)}) --- Ställa vi åsido det så komplicerade bayerska problemet, så visar oss en blick på de nämnda områdena att de samt och synnerligen ligga i Preussen. Deras separatism har kort och godt fältropet: Bort från Preussen! Med alla förtjänster som Preussen inlagt för skapandet af det tyska riket och dess utveckling har det dock äfven belastat sig med en svår skuld inför historien. Som alla krigiska stater har det under loppet af sin

x) före freden Nordschleswig, Elsass-Lothringen – de polska provinserna

tillväxt samlat alltför heterogena folkelement under sin spira och sammanslutit dessa under en enhetlig (brutal) förvaltningsorganisation. Ostpreussaren och Rheinländaren äro alltför olika för att kunna bindas ihop och hållas samman annat än med tvångsmedel. Preussens historia är historien om eröfring och underkufvande. De områden som införlivades hade visserligen en centripetal tendens till ett tyskt rike – en dröm som då blott sväfvade bland molnen – men alldeles icke någon önskan att inordnas i en stat af Preussens säregna struktur. Och när landområden införlivades med det lilla Brandenburg på annat sätt än genom eröfring, såsom fallet var med Ostpreussen, så skedde det genom dynastisk arfsföljd, alltså utan någon känsla af nationell samhörighet. Schlesien är af Preussen eröfradt land, Hannover likaså och i Rheinlandet har man ännu i dag mer än någonsin – känslan af att vara "eröf-

radt" af Preussen ---

--- Rheinländarna ha alltid varit goda tyskar, men dåliga preussare. De ha, som nämndts alltid känt sig som ett "eröfradt" land och aldrig kommit i det rätta och goda förhållandet till den preussiska staten. Preussisk och rheinländsk naturel passa illa ihop. Preussaren är tungrodd. Kantig, allvarlig, uppträder ofta burdus och oskickligt. Rheinländaren är mera liflig, gladlynt, förbindlig och herrogen att ta lifvet lätt. Han har i sin natur de där dropparna champagne som Bismarck – fastän förgäfves – tillönskade alla tyskar. Preussisk stramhet och preussisk militär ha aldrig varit i hans smak; man erinrar sig det ohöjda hån hvarmed rheinländaren Heinrich Heine^{x)} förföljde den preussiska örnen och den preussiska pickelhufvan. För de fel som den preussiska regeringen begick i alla nyvunna landsdelar hade särskildt rheinländaren en ömtålig hud. De förargade sig på de osttyska ämbetsmän som Preussen skickade på dem lik-

x) längre fram Flegende Blatter i München

som till Schleswig och till Elsass. Det strängt katolska Rheinlandet var förbittradt på Preussen för kulturkampen mot Rom –

--- Så uppstod i Rheinlandet långt före kriget en antipreussisk stämning som först inskränkte sig enbart till det kulturella området, men sedan så småningom äfven grep omkring sig på det politiska. "Tvångspreussare" – så kallade sig med förkärlek många rheinländare. Denna stämning förefanns äfven inom andra delar af den preussiska monarkien. Regeringen kände mycket väl till den, men var för envetet konservativ för att visa den någon hänsyn utan sökte tvärtom undertrycka den.

Paris den 16de Dec. I franska svaret på den not som Tysklands chargé d'affaires i går öfverlämnade läses bl.a:

--- Det fastställas till sist att den interallierade militärkommissionen icke har kunnat återupptaga sin verksamhet och förklaras att Tyskland, så länge detta

icke kunnat ske, icke kan påstå att det lojalt uppfyllt bestämmelserna i fredsfördraget i Versailles.

London den 17de December. Från Washington telegraferas att man där tror att Förenta staternas regering i samarbete med amerikanska bankirer förbereda ett stort återuppbyggnadslån till Tyskland i händelse af ett lyckligt resultat af den amerikansk-allierade expertundersökningen. England och andra stater väntas komma att samverka men största delen af lånet skulle upptagas i Amerika.

"Greklands kungapar har lämnat landet. Venizelos hemkallas" – Aten 18de Dec. – Regeringen sände i går kväll en skrifvelse till konungen, hvori förklarades, att regeringen ansåg det rådligast att konungen lämnade landet tills den konstituerande församlingen träffat afgörande i fråga om landets styrelseform.

Konungen har med anledning häraf i eftermiddag tillsammans med drott-

ningen lämnat Aten och afrest till Rumänien. Han har uppdragit åt Kondurotis att tills vidare omhänderhafva regeringen och samtidigt telegrafiskt anmodat Venizelos att afresa hit och öfvertaga regeringen

(Undras om Hans Majestät i händelse han mot förmodan skulle återvända än en gång, liksom sist i Piræus, får stöfla fram öfver sina trogna undersåtars ryggaflor?)

Aten den 18de December. 2000 officerare vid armén och flottan ha antagit en resolution hvori yrkas på utropande af republiken. Garnisonerna i landsorten ha anslutit sig till resolutionen. Hären har offentliggjort en skarp anklagelseskraft mot dynastien. Såväl inom hären som flottan är yrkandet på konungens afsättning allmänt

London den 18de Dec. Aten var i afton skådeplats för våldsamma antimonarkistiska demonstrationer. Våldiga skaror af civila och militär marscherade upp och

ner på gatorna under ropen: "Ned med konungen". Vid middagstid ägde ett massmöte rum, hvarvid en resolution antogs, däri konungen uppmanades att abdikera. "Den klyfta som skiljer Grekland från den öfriga världen har, heter det i resolutionen framkallats af dynastien, som på grund af familjehänsyn hindrade Grekland att inträda i kriget i rätta ögonblicket och som indirekt bär ansvaret för katastrofen i Mindre Asien. I betraktande af att dynastiens kvarstannande skulle vara en kvarnsten om nationens hals, anser detta möte konungens abdikation vara en nationell nödvändighet

-- Senare: Hans Majestät har fått en million drakmer i reskassa med vilkor att han beskedligt paltrar sig iväg utan att ställa till krångel.

Gustaf Sjösteen skrifver i G.H.T:

-- Den engelska liberalismens bestämda motstånd mot kapitalkonfiskation och generell nationalisering markerar den principiella gränslinie åt vänster. Dess

opposition mot det konservativa subventionsprogrammet inskräper samtidigt skiljaktigheterna åt höger och ger åt den liberala åskådningen en inre enhetlighet som starkt framhäver dess själfständiga karaktär. Att den britiska liberalismen efter dessa linier äger stora möjligheter för framtida maktillväxt torde vara säkert.

(hvad som här säges om det engelska liberala partiet torde äfven gälla för det svenska, som kommer att sätta P för socialiseringen och protektionismen – hoppoms äfven för försvarets raserande)

”Prästbristen har i statskyrkliga kretsar framkallat svåra bekymmer och man söker på sina håll en utväg på dispensvägen, men uppenbarligen kan detta dock endast vara en nödfallsutväg. Skall kyrkan för framtiden kunna häfda sin plats som statskyrka så måste dess prästerskap stå i jämnhöjd med hela den andliga kulturen (som till exempel

våra lanndtprester) --- Röster höjas allt emellanåt för statskyrkans afskaffande på grund af rationalistiska tendenser som förmärkas inom de teologiska fakulteterna. Går utvecklingen därhän att prästerskapet till största delen rekryteras med personer utan universitetsutbildning, så torde väl denna anledning till klagomål snart upphöra men då inträder i stället ett annat skäl för afskaffandet. Statskyrkan kan då ej längre sägas representera någon större vetenskaplighet eller någon vidare fattad religiositet än frikyrkorna och utgör då ej längre någon sammanfattning af den etiska lifsåskådning svenska staten som helhet vill häfda. Så som förhållandena nu te sig går kyrkan utan tvifvel sin upplösning till mötes.

Under en interview berättade doktor Sven Hedin att man i Kina under världskriget var allvarligt betänkt på att sända kinesiska missionärer till Europa för att predika kristendom(?) Edra missionärer predika för oss om barmhärtighet och kärlek, men

hur lefver ni själfva i Europa? Vi tro inte på den läran – säga kineserna.

Brefdufvor lära nu i stor skala användas för insmuggling af kokain från Mexiko till Förenta staterna (- Inte så dumt)

Paris den 20de Dec. De republikanska medlemmarna af amerikanska senatens flottutskott ha beslutat att föreslå Coolidge sammankallande af en ny konferens, som i synnerhet skulle behandla frågorna om u-båtar och flygmaskiner. Man antar att England är villigt att stödja en sådan plan, men man fruktar för motstånd från innehafvaren af världens största luftflotta, Frankrike.

Med anledning af Sven Hedins interviewuttalande om bolsjevikregimen skrives:

Att det nuvarande Ryssland när det fått värka igenom sin stora kris kan bli ett stort och mäktigt land, därom ha många före doktor Hedin vittnat. Att sovjetregimen måhända skall göra det lyckligare än tsarväldet, det har också många hållit för troligt. Men därmed är inga-

lunda den frågan löst huruvida ett nationalitiskt Ryssland, en nyuppvaknande nation med ett starkt nationellt medvetande och en mycket stark armé och dito flotta, för Sverige skall bli en mera sympatisk och mindre farlig granne än det i många afseenden svaga och illa styrda gamla tsaristiska Ryssland (hear,hear) isynnerhet som det nya Ryssland med händer och fötter skulle arbeta för att sprida de kommunistiska idéerna, samtidigt som det sökte utvidga sina gränser) nästa sida

London den 22^{dra} Dec. I en kommentar till den återuppvaknande socialistagitationen för sovjetregeringens erkännande och återuppbyggandet af fullständiga handelsförbindelser med Ryssland framhåller Daily Telegraph att sovjetregeringen, fast den är i trängande behof af pundlån icke vill pruta af det minsta på sina grundsatser, hvilka gå ut på bestridande af Rysslands förpliktelser samt häfdande af rätt att ställa till revolutioner utom-

lands^{x)}. Tidningen säger till slut att det är tids nog att erkänna Ryssland då det själfvt i ordets vanliga lexikaliska mening erkänner hederns fordringar och afstår från att finansiera revolutioner i länder som ligga utanför dess egna gränser.

(förra sidan) --- Efter fem års pennfäktning vid den kejsarliga beskyddarens fronter och lika lång stum begrundan af den strids utgång som enligt hans egen utsago kämpades mellan Gud och djäfvulen har hr Hedin nu återfunnit sitt rätta jag. Han är på nytt Österns profet liksom då han triumfatoriskt återvände efter den asiatiska resa under hvilken han icke kom fram till Dalai Lama. Genom själfva händelserna öfvertygad om hur orättvis han var för tio år sedan då han i grälla färger

xx) statistiska uppgifter om Rysslands handel – att göra sig till med brottslingar i bolsjeviksvineriet

o) lika häpnadsväckande ynklighet af makterna att af pur- och dumsnikenhet – de^{xx)}

x) hvilken häpnadsväckande fräckhet, och^{o)}

målade ut sina gynnares i det kejsarliga Rysslands onda afsikter mot Sverige, drar han nu den logiska slutsatsen att kejsardömet bolsjevikiska arftagare är lika förträffliga och klippfast pålitliga som exkejsar Wilhelm af Tyskland innan han fick ex framför sin höga titel. Med den frejdade upptäckarandens skarpblick har hr Hedin från sitt kupéfönster konstaterat att det inte finns någon hungersnöd i Ryssland, att den medborgerliga friheten är oförkränkt ty han fick ta hur många fotografier han ville och att vetenskapen blomstrar ty Petrograds studenter ha hurrat för hr Hedin (roligt)

Berlin den 22^{dra} Dec. I München, Rosenheim och andra bayerska städer ha under de senaste dagarna i samband med förberedelserna till den påstådda nya nationalsocialistiska kuppen företagits en mängd anhållanden. Hitler bevakas strängt i fängelset då man fruktar för en befrielseaktion. Äfven Ludendorffs

villa är utsatt för sträng bevakning. En ring af detektiver bevaka hans minsta steg för att i händelse af den svagaste misstanke kunna gripa in. Då en känd nordtysk nationalistisk arbetarledare, Fahrenhorst, i går ville besöka Ludendorff för att öfverlämna ett bref från Berlin – då polisen utspionerar Ludendorffs korespons söker han använda sig af kurirer – störtade en detektiv fram med lyftad revolver och arresterade honom. Ludendorff, som från sitt fönster hade sett uppträdet ilade ut i trädgården för att växla ord med Fahrenhorst, men genast sprang en annan detektiv generalen till mötes och trängde honom tillbaka in i huset. Äfven flera andra besökande som ha velat tala med Ludendorff ha arresterats, bland andra den kända nationalsocialistiska ledaren Dexler och en löjtnant Neumann.

Berlin den 23de Dec. Rörande den förut omtalade attentatsplanerna(?) förefaller det som om den häktade

skådespelaren Barthel icke, som han själf påstådt, skulle ha uppträdt alldeles på egen hand. Tvärtom synes det numera som om en verklig komplott skulle ha varit å bane med syfte att mörda icke blott von Kahr utan äfven general Lossow. En Münchentidning vill till och med veta att ett stort antal personer skola ha förklarat sig villiga att mörda de båda hatade personerna.

Berlin den 23^{dje} Dec. Enligt hvad tidningarna meddela har polisen kommit vapensmugglingar för kommunisternas räkning från spåren. Från Stettin ha på senare tiden tydligen från Riga införda, som "kärleksgåfvor" rubricerade lådor med skjutvapen och ammunition ankommit till Berlin. Flertalet afsändare och mottagare ha upptäckts och arresterats.

"General von Lossow är en bedragare – säger Ludendorff" – Ludendorff har meddelat intressanta saker om general v. Lossow. Enligt honom har Lossow

liksom von Kahr bestridigt att han någonsin skulle ha deltagit i en bayersk aktion mot Berlin under veckorna före kuppen flera gånger besökt Ludendorff. Vid ett af dessa besök skulle han ha sagt att han hade sitt riksvärn fullständigt i sin hand och när som helst kunde skicka det mot Berlin. Lossow har alltså betecknat den honom underställda bayerska riksvärnsdivisionen som "sitt" riksvärn. Ludendorff meddelar att det vid flera besök som Lossow gjort honom tydligen att Lossow alltmera lefvat sig in i tanken på ett väpnadt afgörande i konflikten med Berlin. Lossow har också yttrat att man i Bayern borde bilda en Angoraregering tillsammans med män från Nordtyskland.

Från förbudslandet U.S.A

Från Washington telegraferas: julens stora sensation i Förenta staterna är att myndigheterna i

den amerikanska hufvudstaden vid arresteringen af ett smuggelband på fjorton personer kommit i besittning af en lista upptagande namn på 1400 ansedda och välbergade medborgare som voro afnämare af sprit. Bland dessa äro två medlemmar af kabinettet och flera kongressledamöter
Nästa sida

Bombay den 27de Dec. I den indiska så kallade nationalakten, hvilken skall göras till diskussion vid den stundande nationalkongressen i Cucanada, provinsen Madras, förklaras att indierna hvarken i sitt eget land eller utanför detsamma åtnjuta samma rättigheter och privilegier som andra nationer i världen. Alla religioner och klass (kast?) tvistigheter måste upphöra för att en ändring i detta förhållande skall kunna uppnås. Vidare förklaras i akten att Indien önskar deltaga i bildandet af en federation af de asiatiska folken^{x)} med uppgift att emancipera Asien från att ekono-

x) Försök att realisera detta önskemål!

miskt exploateras och behärskas af Europa

(förra sidan) Myndigheterna(!) ha gjort stora ansträngningar för att få namnlistan undertryckt och skandalen nedtystad, men förbudsfanatikerna ha gjort skandalen offentlig. Hittills har polisen nöjt sig med att arrestera dem som sålt brännvin, men lämnat konsumenterna obeaktade. Förbudsfolket kräver emellertid att lagens bokstaf skall efterföljas och i enlighet härmed skola både försäljaren och konsumenten bestraffas. Detta kraf har uppväckt den starkaste indignation inom Amerikanska millionärkretsar och på politiskt framstående håll.

Polisen i Glogau, Tyskland har häktat en arbetare från Berlin, Scheibler, som misstänkes för en hel mängd rånmord. Han häktades när han begick ett inbrott. Hans hustru och styfson, som hjälpt honom under hans röfvertåg, ha erkänt att mannen för-

öfvat hundratals inbrottsstölder i Berlin samt i Brandenburg och Schlesien och dessutom har 30-40 rånmord på sitt samvete.

Morden har mestadels så tillgått att han lagt sig i bakhåll vid landsvägarna och skjutit förbipasserande.

(Herr Scheibler är tydligen ett strå hvassare än, vad hette han, Grossman? som slaktade ett halftjog kvinnor, hvilka han sedan delvis förtärde)

(”Tyska män begå inga grymheter”

Fru Ida Boy-Led)

London den 28de Dec. (allians mellan Frankrike och Tjeckoslovakiet har aftalats)

-- Det alliansfördrag mellan Frankrike och Tjeckoslovakiet som skall undertecknas i Januari kommer för härvarande politiska kretsar som en öfverraskning. Den nya alliansen anses riktad mot Tyskland och ha tillkommit i syfte att ersätta den gamla alliansen med Polen, hvilken fortfarande existerar. Men värdet af den polsk-franska

alliansen anses ha betydligt minskats genom Polens inre svårigheter --- sid 46

-- (Rom den 28de December) --- Allt tydligare framträder Frankrikes plan att tillsammans med Tysklands grannar bilda en politisk ring kring detsamma

--- Corriere Italiano finner, att alliansen är riktad mot Italien, då den fullbordar det franska herraväldet inom den lilla ententen ---

-- Berlin den 28de Dec. Theodor Wolff skrifer med anledning af det tjeckisk-franska aftalet att man i Paris bör ha all anledning att vara nöjd med det skedda. Den franska hegemonien i Europa har härigenom fått en ny stödjepelare. Visserligen rör det sig om ett defensivaftal men, säger Wolff, finns det i hela historien ett aftal i hvilket man talar om offensiv? Man hänvisar till att aftalet icke omfattar någon militärkonvention, men ett allmänt bekant faktum är dock att franska officerare ha organiserat

Tjeckoslovakiets armé

”En jätteprocess mot Tyska riket”

Berlin den 28de Dec. Till Vorwärts telegraferas från Bryssel att 80 000 belgiska undersåtar som under kriget blefvo transporterade till Tyskland eller tvingades att arbeta för tyska armén i Belgien, väckt klagomål mot tyska riksregeringen. Denna process tager sin början den 7de Januari och ledes af tyskbelgiska skiljedomstolen i Paris som upprättades efter Versaillesfreden.

Läs! Paris den 28de December. Den kände store industrimannen från Mellantyskland, Arnold Rechberg, som för närvarande uppehåller sig i Paris, har under långa samtal med Poincaré, marskalk Foch (m.fl) framlagt en fullt utarbetad plan till ekonomiskt samarbete för att uppnå en partiell lösning af skadeståndsfrågan. Rechbergs afsikter ha länge varit kända. Hans nu framlagda plan går ut på att Frankrike skall bli aktieägare i en mängd af Tysklands bästa indus-

triföretag. Detta skulle tillgå så att industriföretagen öka sitt aktiekapital med 30 procent och öfverlämna denna aktiepost till franska regeringen^{x)}, som säljer den vidare till de franska^{o)} industrimännen. Härigenom kommer snabbt en större summa i skadeståndskassan och Rechberg påstår sig ha säkerhet för att den amerikanska finansen är villig att låna de franska industrimännen nödvändigt kapital för köp af de tyska aktierna. Rechberg anser det mycket betydelsefullt för framtiden, att Tysklands och Frankrikes industrier sammanbindas så intimt som möjligt, och han anser, att detta intima ekonomiska samarbete skulle minska lusten till krig. Dessutom har Frankrike som stor aktieägare alltid möjlighet att kontrollera att krigsmateriell icke fabriceras. Tyskland å sin sida uppnår att befrias från den osäkerhet som under de senare åren omöjliggjort dispositioner för framtiden

x) Detta har mr Dick redan för länge se´n föreslagit

o) (och engelska? Då blir England intressant)

Paris den 29de Dec. I ett tal d.27de Dec. yttrade Poincaré bl.a: ---

--- Vi ryckte in i Ruhr först då vi icke visste någon annan utväg (att få pengar af tysken) och emedan vi visste att Tysklands rikedomar där lågo i händerna på några storindustriella. Vi visste att vi förr eller senare genom detta besättande skulle kunna bryta den tyska riksregeringens motstånd. Vi ha icke lättsinnigt tillgripit denna utväg, hvars hela allvar vi förstått. Vi ha icke gjort den till en heders eller prestigefråga. Om vi fortsatt med konferenser, uppmaningar och ideliga förhandlingar så hade vi därmed dömt oss själfva. Vi skulle icke ha erhållit en enda centim från Tyskland, icke några naturaleveranser. Om vi handlat så, så hade vi dessutom stärkt Tyskland i dess öfvertygelse att de allierade så småningom skulle afstå från krafven på fördragets uppfyllande. Vi hade stärkt det i den obstruktionspolitik som det så halsstarrigt inriktat sig på. Det

skulle för oss inte funnits något annat öfrigt än att böja oss för en nation som förnekade sitt nederlag, förnekade sina förpliktelser och utmanade sina fordringsägare. Tyskland skulle då i vår svaghet och vår dådlöshet ha funnit den allra bästa uppmuntran för sin revanschpolitik. Vi skulle icke blott ha fått betala skadestånd i dess ställe utan vi skulle också ha förlorat alla förhoppningar på att förr eller senare få någon kompensation för alla våra offer --- Då vi ryckte in i Ruhrområdet hoppades vi att Tyskland genast skulle komma underfund med meningslösheten i motståndet. Händelsernas utveckling har också redan medfört belöningen för våra ansträngningar. Motståndet i Ruhr har upphört och vid Rheinstränderna återupptaga de tyska arbetarna med glädje (?) arbetet, de tyska järnvägs-tjänstemännen träda i den fransk-belgiska ingeniörs-kommissionens tjänst, de tyska industrierna ha avslutat öfverens-

kommelser med oss. Tyska regeringen har själf föreslagit oss förhandlingar. Ännu äro vi emellertid icke vid vägens slut, men vi närma oss dagligen. Hufvudsaken är att vi icke få prisge någon af våra ledande principer, att vi icke göra nya eftergifter, hvarken i fråga om skadeståndet eller i fråga om vår säkerhet.

”När jag mördar är det rätt, till och med ett hjältedåd, men när min motståndare mördar är det orätt, en himmelskriande förbrytelse – sådan tycks den kommunistiska rättsmaximen vara, skrifves i Socialdemokraten --- En vänstermörderska som Germaine Bertor betraktar Folkets Dagblad Politiken med en viss sympati. Det var samma tidning som i helig förtrytelse lyfte handflatorna mot skyn och gallskek på världssamvetet när föröfvarna af det skändliga mordet på Voronski släpptes lösa. Då var det den blodtörstiga och grymma världsaktionen som var framme och lät ädelt blod förbli ohämmadt, frikän-

andet var en skamfläck för kulturen, ett svidande piskslag för rättsmedvetandet. Då var det nämligen två högermördare som skjutit åt vänster, hvilka frikändes. Men nu var det en vänstermörderska som riktade revolvern åt höger. Si, det är skilnad det! Men hvad är skilnaden, rent mänskligt sedt? Ingen! Det är samma sak, det är mord som mord, hvad än partipiporna må ljuda.

Berlin den 1^{sta} Jan. Med tungt hjärta stiga tyskarna öfver tröskeln till det nya året. Det gångna året som motsågs med vissa förhoppningar, har varit en stor misräkning, en lång kedja af lidanden och med en skepticism som ofta urartar till slö fatalism motse de besvikna framtiden. I tidningarnas nyårsartiklar kastar man skulden för att det gått så galet i första hand på Poincaré och därefter på de inrikespolitiska motståndarna och man uttalar

hopp om att 1924 skall medföra ljusare tider. Dessa förhoppningar delas dock icke af den stora befolkningen, som endast se att skatterna ökas, hyrorna stiga, arbetstiden ökas och lönerna minskas. Rikskansler Marx har uttalat förhoppningar om att såren, som vållats af kriget och åren efter kriget skola helas och att det våld och hat och den misstro som håller Tyskland skildt från de öfriga nationerna, måtte aflägsnas. Alla meddelanden som ingå hit från Paris göra emellertid troligt att Poincaré afböjer Tysklands förslag och betecknar dem som otillräckliga och som ett förtäckt försök att återupprätta suveräniteten vid Rhein och Ruhr. (sidan 39) Enligt Le Temps kommer den nya traktaten att innehålla en öfverenskommelse att med gemensamma krafter förhindra att den Hohenzollerska dynastien åter kommer till styret i Tyskland. Vidare måste Österrikes oberoende upprätthållas,

det vill säga, detta land skall icke tillåtas ingå förening med tyska riket --- Beträffande Ungern förbinda sig Tjeckoslovakiet och Frankrike genom den nya traktaten att vaka öfver att Habsburgarna icke återupprättas på den ungerska tronen

--- I England har den nya traktaten framkallat blandade känslor. Daily Telegraph har uttalat sin förvåning öfver att den skickliga tjeckiska utrikesledningen vill inlåta sig på en allianspolitik som otvifvelaktigt kommer att leda till att Europa åter splittras i två väpnade läger med England och de skandinaviska staterna såsom utanför stående iakttagare. Den engelska tidningen tror att den nya alliansen skall resultera i att Italien återknyter vänskapen med Ungern och Bulgarien för att sålunda tillsammans med Spanien bilda en ny maktgrupp. På vissa håll synes man också tro att Polen skulle kunna dras öfver till densamma --- (sicket trassel!)

Paris den 1^{sta} Jan. Representanter för lilla ententen samlas den 9de Januari till en konferens i Belgrad, där alla makterna i lilla ententen komma att uppmanas att hvar för sig ingå defensivallians med Frankrike i syfte att skaffa fredstraktaten respekt ---

London den 30de Dec. Mycken uppmärksamhet ägnas i Canada åt meddelanden, hvilka synas lofva upptäckten af nya guldfyndigheter som jämföras med Ballarats, Kaliforniens och Klondykes. Amerikanska grufexperter som besökt området, påstå att rikare guldfyndigheter icke finnas i världen. Man påyrkar att åtgärder skola vidtagas för deras förbehållande af provenens – Quebec – befolkning sidan 54

Under rubrik: "Fredskrisens kulmen" läses bland annat:

--- Det var Frankrike och Belgien som i början af detta år beslöto att afbryta den ändlösa uthållighetskampen i skadeståndskonferensernas skytte-

The memorial by Mr Dick nr. 54 b

grafsnet och genom ockupation af det centrala tyska industridistriktet i Ruhr i ett slag bringa skadestandsfrågan i ett för de ockuperande gynnsamt läge. Uträkningen var att den kontrollen öfver Ruhrområdet komme att vålla Tyskland så kännbara olägenheter att "betalningsviljan" skulle inställa sig, samtidigt som de ockuperande makterna erhöles "produktiva panter" som garanti för skadestandsbetalningarna. Operationens rättsgrund var högeligen tvifvelaktig och har bestridits från auktoritativt håll, icke blott i Tyskland. Om de ockuperande makterna hoppats att Tyskland skulle funnit sig i inmarschen i Ruhr och satt den i stånd att göra ockupationen "osynlig", blef det genast uppenbart att de begått ett stort psykologiskt misstag. Arbetare och funktionärer nedlade omedelbart arbetet och den tyska regeringen hade otvifvelaktigt

hela befolkningen på sin sida då den understödde det passiva motståndet i de nybesatta områdena. Följden blef att ekonomiska och trafikförhållanden i Ruhr närmade sig kaos, ockupationen vidgades och skärptes och blef slutligen en militärdiktatur som lade sin tunga hand öfver den olyckliga befolkningen. I nio månader var Europa vittne till detta skådespel under ständig fara att desperation på den ena eller andra sidan kunde åstadkomma blodiga komplikationer af öfverskådlig räckvidd --- Det föreföll ganska uppenbart att om kraftmätningen i Ruhr blef en uthållighetskamp mellan Tysklands och Frankrikes ekonomiska och finansiella styrka kunde utgången icke vara oviss. Det kan också antagas att Tyskland icke skulle ha rest det passiva motståndet med sådan energi och säkerligen icke finansierat det genom en katastrofal sedeltryckning om man icke hoppats på hjälp utifrån

-- (hvilken uteblef) --- Frankrike är obevekligt i sitt skadeståndskraf och har hittills visat sig i stånd att häfda sin vilja både mot Tyskland och England: Englands förmåga att praktiskt påverka skadeståndspolitiken har befunnits så begränsad att landets historia som stormakt icke torde ha att uppvisa en så djup nedgångsperiod för engelskt inflytande i Europa som det gångna året. Tyskland har blottat sådan politisk viljelöshet och inre upplösning – manifesterad icke minst i en påfallande brist på solidaritet inom riksdagens partier och den ekonomiskt ledande samhällsklassen, att rikets aktionskraft är som förlamad och dess enhet i stor utsträckning endast nominell --- (man har dock nu förnimmelsen af en begynnande afspänning) – Den tyska storindustrien, hvars solidariska medverkan till skadeståndsbetalningen den tyska regeringen hittills fåfängt sökt att

vinna, har Frankrike genom ockupationens järnhand (tumskrufven) lyckats engagera i en öfverenskommelse som redan praktiskt börjat att genomföras ---

”Faran för en reaktionär handelspolitik i Europas största industriland har afvärjts genom protektionismens brakande nederlag i England” nästa sida

Paris den 2^{dra} Jan. Newyork Tribune offentliggör en sympatiadress, som Poincaré sändt amerikanska folket med anledning af årsskiftet . Franska konseljpresidenten försvarar Frankrikes handlingssätt och uttrycker sin glädje öfver att kunna konstatera att amerikanerna medgifva att Frankrike af en bjudande nödvändighet tvingats att handla. Nu, då vi ha i våra händer de oundgängliga panterna som garanti för att vederbörligt skadestånd betalas, begära vi icke bättre än att för vår del få bidra till Europas ekonomiska åter-

uppbyggande genom praktiska åtgärder i försonlig anda. Amerikanernas åsikter sätta vi stort värde på och förutsatt att fredsfördragets bestämmelser respekteras, är jag öfvertygad om att de skola finna oss tillgängliga för alla resonliga förslag.

(förra sidan) – I England ha valen gått i vänsterriktning och därmed ännu en gång fastslagit att Englands frihandelsståndpunkt är orygglig. Att England gentemot en mängd öfriga länders ifriga försök att drifva en rent nationalegoistisk politik vågat behålla den öppna dörrens politik är den största ljuspunkten som det gångna året har att påvisa. Därmed finnes ännu ett hopp att andra länder som nu laborera med allsköns handelspolitiskt kvacksalveri för att bota sina dåliga affärer, när de finna att England går mot ekonomisk hälsa utan andra kurser än själfläkedom, med tiden skola

följa Englands exempel. Först om Englands exempel vinner allmän efterföljd kunna vi vänta en era af fred och samarbete mellan folken.

(sidan 48): Godt om guld äfven i Sibirien. Borta i yttersta Sibiren har upptäckts ett guldfält som anses kunna bli af större betydelse än något af förra århundradets fynd i Alaska och Klondyke. Fältet har blifvit undersökt af amerikanska geologen Chester Walls Purington som bl.a. säger: I betraktande af den ytvidd fältet (?) anslår till, mer än 1000 kv.km är det en vida större upptäckt än fynden i Alaska eller Klondyke ---

--- (hur går det med guldet som värdemätare om det skulle bli lika allmänt som, låt oss hugga till, koppar? – Vi få väl då öfvergå till sedlar baserade på fast egendom – hvilket tyskarna liksom danskarna år 1814^{x)} borde ha gjort.

x) eller var det 1808?

”Norska förbudets upphäfvande säkert”

Kristiania den 2^{dra} Jan. Det kan nu anses som säkert att regeringen under loppet af den stundande stortingssessionen kommer att framlägga förslag om upphäfvande af brännvinsförbudet. Dock är det ännu ej alldeles bestämdt hvad regeringen skall föreslå i stället för förbudet, individuell kontroll eller fri försäljning. Hela presen sysselsätter sig i dag med spörsmålet och allmänna meningen synes vara att regeringens förslag skall uppnå majoritet i stortinget särskildt på den grund att upphäfvandet af förbudet skulle ge statskassan högst välkommen inkomstkälla.

”Hvarför Millerand ändrat ton mot Tyskland” – Paris den 3^{dje} Jan. Le Matin offentliggör en uttolkning af officiell karaktär af Millerand försonliga tal till diplomatiska kåren. Tidningen erinrar om att Millerand

den 1^{sta} Jan. 1923, då påfliga nuntien talade om fred och broderskap, svarade till den grad hårdt, att de tyska tidningarna förebrådde ambassadören Mayer för att han ej lämnade salen. Nu är situationen förändrad. Millerand hade för ett år sedan rätt att förklara att det ej kunde bli någon fred förrän Tyskland uppfyllt sina löften. Men nu har Tyskland uppgifvit motståndet och fyller sina åtaganden och dess industrimän ingå nya aftal med Frankrike. Frankrike önskar därför uppriktigt försoning och det kan därvid gå till och med längre än hvad som var möjligt före år 1914, då Tyskland ännu innehade Elsass-Lothringen. Ordet försoning var då omöjligt, men har nu blifvit möjligt sedan de båda provinserna återlämnats till Frankrike, som icke längre hyser något groll mot Tyskland utan önskar fullständig försoning.

Läs! London den 4de Jan. Enligt ett uttalande af den framstående irländsk-

engelske vetenskapsmannen Fournier-L'Albe står man inför ett stort framsteg i fråga om "television", som kommer att möjliggöra öfverförande af synbilder i alldeles samma omfattning som den trådlösa telefonien har möjliggjort ljudets fortplantning.

Professor Fournier-L'Albe har till Daily News yttrat att "jag tror att televisionens – det trådlösa seendets – problem kommer att lösas detta år. Jag är beredd att sätta hela mitt vetenskapliga anseende i pant härför, så öfvertygad är jag därom. Ehuru televisionen i början kommer att te sig något ofullkomlig, kommer den säkerligen att bli en af de stora märkvärdigheterna vid den britiska riksutställningen som öppnas om några månader. sidan 66

Uppfinnaren är en af de främsta auktoriteterna i ämnet och är äfven ryktbar som uppfinnare af "Optofonen", hvilken sätter blindas i stånd

att läsa med hörselns tillhjälp och af "tonskopet" som gör det talade ordet läsbart för döfva ---

Paris den 4de Jan. Från Rom telegraferas att italienska regeringens de jure-erkännande af Sovjetregeringen är omedelbart förestående. Man väntar att Vatikanen omedelbart skall följa regeringens exempel

Berlin den 4de Jan. Enligt ett telegram från Rom har förre ministern Mikampolis, som står Venizelos mycket nära meddelat att Venizelos ämnar kalla grekiska kungaparet tillbaka, enär han anser att monarkien är den enda statsform som kan rädda Grekland

Berlin den 5te Jan. Ordföranden i den amerikanska delegationen, som har till uppgift att studera nöden i Tyskland har enligt hvad Wolffs byrå meddelar på grund af iakttagelser på sjukhus, barnhem, barnkrubbor och natthärbärgen telegraferat till Amerika

att uppgifterna om undernäring fullständigt bekräftats. Berlins mjölktilförsel uppgår endast till en tiondel af tillförseln före kriget. En fjärdedel af Berlins befolkning är hänvisad till understöd. Bristen på lifsmedel, bränsle och lyse samt bostadsbristen ha medfört en stark ökning af sjukligheten.

Berlin den 5te Jan. Då öfver 1000 polisanmälningar föreligga mot banker för ocker har statsadvokaten nu ändtligen beslutat att vidtaga åtgärder. Åtal kommer att väckas mot ett sextiotal bankfirmor, däribland flera världsfirmor.

I en artikel: "Frankrike och den svenska opinionen skrifer Prof. Staaff bl.a:

---(Fransmännen äro indignerade öfver tyskarnas försök att slingra sig undan sina förpliktelser) – Mycket annat bidrager till denna ovilja. Fransmännen jämför sitt lands hållning till fredsvilkoren 1870 med Tysklands uppträdande efter Versaillesfreden.

Vilkoren 1871 voro naturligtvis mildare. Men de fem milliarderna, som icke voro ersättning för skadegörelse – någon sådan förelåg inte – representerade naturligtvis ett flerdubbelt belopp mot samma summa under nuvarande förhållanden. Och på en otroligt kort tid hade franska folket tecknat icke blott det för skuldens betalande erforderliga beloppet, utan den mångdubbla summan. Frankrike var angeläget att med det snaraste bli kvitt den tyska ockupationen och man ifrågasatte icke något annat sätt än fullgörandet utan prut och klagan af de åtagna förbindelserna. Hur har däremot Tyskland gått tillväga? Under en oafållig – för den franska stoltheten ofattlig klagolåt – har det alltjämt sökt att på alla sätt komma ifrån sina skyldigheter – genom uppskof, genom diplomatiska finter o.s.v. Men trots uppgiften om

bristande resurser ha på det passiva motståndet nedlagts väldiga summor som skulle räckt att betala en stor del af skadeståndet. Dess industriidkare och stora affärsmän äro rikare än någonsin, men i stället för att hjälpa sina fattiga landsmän bringa de i utlandet sina kapital i skydd för fordringsägarnas kraf. Fransmannen är ärlig i affärer. Tysken torde knappast i detta hänseende ha samma goda anseende. Hvad som gäller individerna visar sig här tillämpligt äfven på nationerna.

Dessutom ha fransmännen en viss svaghet för den vackra gestalten, den stolta hållningen, stilen i uppträdandet. Äfven med hänsyn härtill är det förklarligt att han icke i det nuvarande Tyskland finner något som kan – i brist på sympati – väcka hans beundran eller respekt. En total brist på politiska personligheter af verk-

ligt värde. Det hela gör på honom snarast ett intryck af ömklighet. Och hur te sig nu de som för några år sedan voro föremål för hyllning och beundran? Kejsaren? Ludendorff?

Paris den 6te Jan. Den allierade militärkontrollen öfver Tyskland återupptages den 10de Januari. Ambassadörskonferensen beslöt nämligen på sitt sammanträde i går afton att general Kollet och hans medhjälpare nu skola återupptaga sitt länge afbrutna arbete.

Antagligen komma de allierade officerarna att för undvikande af demonstrationer och obehagliga uppträden företaga sina undersökningar i civil dräkt.

Bar le Due den 6te Jan. Vid senatsvalen omvaldes Poincaré för Meusé med 194 röster af 810 afgifna. Hjärtliga ovationer hälsade Poincarés återval till senaten --- Delegerade för valen till senaten gifva i triumfens ögonblick, då Poincaré återvalts uttryck åt det

förtroende, den beundran, den tacksamhet och den djupa oföränderliga sympati som departementet Meusés hela befolkning hyser för honom.

Poincaré svarade: Jag är djupt rörd af denna opinions yttring som riktas till mig icke blott i min egenskap af departementet Meuses representant utan äfven som regeringschef, och som innebär ett gillande af min skadestånds och säkerhetspolitik, hvilken jag ägnat och skall ägna mina krafter med all erforderlig ihärdighet, ända till segern vunnits och Tyskland fullgjort alla sina förpliktelser till segraren.

Om förhållandena i Tyskland skrifver Hans von Hülsen den 6te Jan:

--- Ett utländskt lån? Endast fantaster kunna räkna med ett sådant. Innan den tyska budgeten kommit tillnärmelsevis i ordning tänker ingen utländsk kapitalist på att låna ut ett öre åt tyska riket – i hvars samtliga egendom Ententen har första in-

teckningen. I hvarje fall kan för den omedelbart förestående kritiska perioden ingenting väntas från det hållet. Läs! Hvad återstår alltså? Endast att genom nya skatter uppdrifva de nödiga medlen och i så fall medelst en sådan beskattning som radikalt tar sikte på realförmögenheten. Det är betecknande att den sista "nödfallsförordningen" inom skatteväsendet af börsen besvarades med en hausse på aktievärdena, hvilket visar att förordningen icke medfört den belastning på kapitalet som man väntat sig och som varit nödvändig. Man måste ändtligen låta den hittills härskande älsklingsidén fara att så mycket som möjligt skona kapitalet och välta öfver hela skattetungan på de arbetande klasserna och tjänstemannaklassen. Hittills har man skämts öfver att konstatera saken men det är ett faktum – nära 90 proc. af de influtna skatterna tillkommit genom af-

drag på lönerna och således betalats af arbetarna, de affärsanställda, ämbets och tjänstemannaklassen. Ett sådant system är tydligen ohållbart och måste inom närmaste framtid leda till en oerhörd minskning i skatteintäkterna i samma mån som lönerna pressas ned och arbetslösheten tilltar.

--- Vid en mottagning för den utländska pressen, därvid man gjorde en tur genom de förfärliga hungerkvarteren i Berlins östra och norra stadsdelar höll arbetsministern Brauns ett tal ur hvilket följande siffror må återgifvas:
”ungefär en tredjedel af Tysklands hela arbetarstam är för närvarande arbetslös. Enbart inom det icke ockuperade området funnos den 1^{sta} Dec. 1,5 million helt arbetslösa och 1,8 million korttidsarbetare. Härtill komma de väldiga massorna arbetslösa inom de ockuperade områdena som vi endast kunna beräkna approximativt, eftersom den tyska för-

valtningen där är rubbad, men som vi måste anslå till 2 millioner fullständigt arbetslösa oberäknadt korttidsarbetarna.

Huru mycket skatter skall man kunna indrifva från en arbetarbefolkning af hvilken en tredjedel är arbetslös? Vi stå således ovilkorligen antingen inför ett radikalt inhugg på kapitalförmögenheten eller inför statsbankrutten. Att det förra alternativet är att föredraga, därom råder blott en mening – undantagandes inom börskretsar (hear, hear)

(sidan 51) Om mr Fournier-d`Alba håller ord blir det ett litet helsike för äkta makar – och makor! – som äro ute på vift – i Stockholm, London, Paris och – hvarför inte? – Vrena

London den 8de Jan. Macdonald höll i dag ett anförande vid en arbetardemonstration, hvarvid han bl.a. yttrade:

--- Då vi öfvertaga makten komma vi att med kraftiga hälar trampa ned alla bränder som möj-

ligen kunna resultera i framtida krig. De gräl – om man nu kan ge det namnet åt knappålssting, missförstånd och friktioner – som förekommit mellan Frankrike och England äro beklagliga. De räkna emellertid ej sitt upphof från de bästa andarna i någondera landet. Det vore mycket vunnet, om man kunde ernå samförstånd, icke militär rivalitet, med Frankrike, Italien, Ryssland, Tyskland, Tjeckoslovakiet och andra nationer ---

--- Vår första stora plikt är att upprätta fredliga förhållanden. Det finns icke en europeisk hufvudstad, där icke glödande bränder från det senaste kriget underhållas. Talaren ansåg att en arbetarregering vore hvad som erfordrades för att stärka fredliga krafter af alla slag i Europa. Vi skola göra vårt bästa för att fullborda Nationernas förbunds byggnad och utan förbehåll använda den såsom det förnämsta hjälpmedlet

att trygga internationell rättvisa och därigenom skapa fredliga internationella förhållanden (hear, hear) Den pösande dårskapen att hålla oss borta från ryska regeringen skall få ett slut, men icke för det vi gilla hvad ryska regeringen gjort. Det är icke vår sak. Vi vilja få till stånd handel^{x)} och uppgörelse från Japan till Island. Läs! Berlin den 8de Jan. --- Vid sitt senaste sammanträde sysselsatte sig regeringen med ett fenomen som väckt förargelse både i in- och utlandet. På grund af dyrtider i Tyskland ha en mängd tyskar flytt till utlandet där de för ögonblicket lefva långt billigare. I St. Moritz och vid Gardasjön äro 70 procent af främlingarna tyska medborgare. Dessa turister synas företrädesvis tillhöra tyska gulaschkretsar, ty de lära enligt hvad som berättas från dessa internationella kurorter, hänge sig åt en omåttlig vällefnad. Utländska tidningar påpeka att det icke föreligger någon som helst anledning att företaga insamlingar

x) Äfven med tjufvar och mördare)

till nödlidande tyskar, så länge stora kretsar af befolkningen kan tillåta sig att lefva i öfverflöd, och så länge tyska statskassan kan undvara de skatter som den på detta sätt går förlustig

Dessa meddelanden ha gjort ett mycket dåligt intryck i regeringskretsar och man har strax satt sig i rörelse för att komma de skadliga förhållandena till lifs. Regeringen öfverväger skarpa åtgärder för att förhindra den förargelseväckande lyxen. Detektiver ha utsändts till de mera bekanta badorterna för att få fastslaget hvilka personer det är som kasta pengar omkring sig och när dessa personer återvända hem komma de att erhålla en vänlig inbjudan att infinna sig hos skattemyndigheterna.

Vidare ämna de tyska myndigheterna söka hämma reslusten genom att icke utfärda pass till personer som endast resa för nöjes skull.

Berlin den 8de Jan. Belgiens och Frankrikes svar hitväntas i morgon

och lägger beslag på allas intresse. Ju mer man i Paris sysselsätter sig med Arnold Rechbergs plan^{x)} om Frankrikes deltagande med kapital i den tyska industrien, desto mera brådt har man i härvarande regeringskretsar att taga afstånd från tanken^{xx)}. Regeringen betonar ännu en gång att den icke har något alls att skaffa med Rechbergs pprojekt, utan tvärtom beklagar att hans fullkomligt privata uppträdande korsat regeringens aktion.

I en bok: "The human factor in business" utvecklar en stor engelsk industriidkare, mr Seebohm Rowntree sin uppfattning af den industriella företagsamhetens samhälleliga mål, hvilket han sammanfattar i följande tre punkter:

1) Att producera varor och tjänster af sådant slag och i sådan utsträck-

oo) bättre då att jobba med detta.

o) taget ur storindustriens plånböcker^{oo)}

xx) Tacka för det! – Komme att kosta guld^{o)}

x) se nånstans i memo – planen är sund

ning som samhällets väl kräver

2) Att under produktionsprocessen största möjliga hänsyn tages till samhällets allmänna välfärd^{x)}

3) Att industrien distribuerar den producerade förmögenheten på ett sätt som tillfredställer samhällets högsta syften

Beträffande industriens förhållande till sina arbetare uppställer han följande postulat, hvilka han ansåg äga giltighet hur än den industriella strukturen är beskaffad:

1) Löneinkomsterna skola vara tillräckliga för upprätthållandet af en rimlig lefnadsstandard.

2) Arbetstiden skall vara rimlig och arbetsförhållandena goda.

3) Arbetaren skall åtnjuta rimlig ekonomisk trygghet såväl under hela sitt lif i arbetet som på ålderdomen

4) Arbetarens ställning skall vara sådan att den tillfredställer medborgaren i ett

o) arbetsgifvarnas och vice versa

x) Just det, icke arbetarnas i motsats till^{o)}

fritt land i tjugonde århundradet

--- För två år sedan gaf mr Rowntree uttryck för den allmänna uppfattningen att verklig effektivitet i industriell drift ej kan uppnås förr än arbetaren i någon form erhåller ett direkt intresse, icke blott i det individuella arbetet han utför, utan i hela företagets framgång genom någon form af vinstandel – Nu har han efter några års funderingar lyckats realisera idén för sina 7 á 8.000 anställda (till båtnad för dem och honom själf)

--- Med andel i vinst menar Rowntree öfverskottsvinsten, d.v.s. i den vinst som återstår sedan kapitalet jämte sin ränta enligt gällande räntesats plus en rimlig försäkran mot risk --- Kapitalet får sin "lön" i likhet med arbetet innan någon vinstfördelning äger rum --- (detaljer) --- Den återstående vinsten delas därefter sålunda, 50 procent delas bland arbetarna

(fortsättning nästa häfte)

(fortsättning fr. sid.96 på "Den ryska röran"

Moskva den 20de Dec. Enligt från Kabul ingångna ilmeddelanden hvilkas trovärdighet är höjd öfver allt tvifvel, har Englands representant i Afganistan, Hampies, tillställt afganska regeringen ett skarpt ultimatum i samband med nyligen begångna mord på engelsmän i gränzonen. I ultimatum fordras att Afganistan fullständigt bryter förbindelserna med sovjetförbundet (Det gör det så rätt i)

Den engelska representanten förklarar att om ultimatums fordringar afböjas, så kommer England icke att draga sig undan ett nytt krig.

Meddelandet har väckt oro i ryska politiska kretsar, ty ett attentat mot Afganistans själfständighet betraktas som tillintetgörandet af den enda buffertstaten mellan Sovjetförbundet och England (obs! Afganistan är öfverlupet af bolsjevikspropagandister med godt om pengar)

Från London telegraferas samtidigt att man hoppas att afganerna skola göra hvad Storbritannien begärt (nämligen ödmjuk bot och bättring). I motsatt fall blir det nödvändigt att bestämma hvilka ytterligare påtryckningar äro erforderliga. Det är givetvis icke fråga om någon aggressiv aktion (näädå) från Storbritanniens sida hvilket också klart framhållits, ehuru de medel som äro tillgängliga skola användas om britiska regeringens moderata och rättvisa kraf icke uppfyllas (har bismak af ultimatum)

Moskva den 19de December. Vologda guvermentets exekutivkommitté fordrar snabb hjälp från folkkommisariet till den svältande befolkningen. De meddela att brödet redan är uppätet i många byar liksom utsädet för kommande år. I guvermentet ha epidemiska sjukdomar, förorsakade af hunger utbrutit. De nödställda bönderna lämna sina familjer och fara omkring i guvermenten för att söka arbete. Barnasylerna äro öfverfyllda och kunna ej upprätthållas med de medel som stå till för-

fogande. Genom byarna vandra skaror af svältande som angriper och plundra de välbergade bönderna och de kooperativa butikerna.

Läget försämras därigenom, att en mängd arbetslösa från Petrograd och Moskva återvända till sina byar. De agitera mot regeringen och kommunistiska partiet. Man har inregistrerat flera fall af plundring af tåg med exportspannmål (bra)

Berlin den 22^{dra} Dec. Enligt meddelande från Moskva har lettländska medborgaren Brunovski af krigskommissariatet i Moskva dömts till döden med anledning af att han skall ha bedrifvit spioneri för Sveriges(!) och Englands räkning.

-- "Sovjetstyret består till 99 procent af judar och till 100 procent af banditer och svindlare" – säger den snabbt tillväxande skaran af dess motståndare.

"Röda armén skall lära sig tyska"

Moskva den 23^{dje} Dec. Pravda offentliggör följande: Med anledning af tilldragelserna i Tyskland har man gifvit order om att i alla röda arméns klub-

bar införa undervisning i tyska språket.

Från Paris skrifves: Moskvaregeringen visar alltmer, af olika tecken att döma, sin åstundan att uppnå franska regeringens erkännande af Sovjet. Samtidigt låter detta sina agenter i privata samtal förkunna, att Moskva icke längre skulle vägra att erkänna^{x)} skulderna före kriget. Agenterna köpa förresten upp stora massor af ryska statsskuldbobligationer på Parisbörsen och på de tyska börserna. Enligt Echo de Paris lär en stor del af den ryska statsskulden på detta sätt ha återköpts af Sovjetagenter till ytterst låga kurser, detta för att minska den finansiella börda som Sovjet skulle åtaga sig genom deras inlösande ---

--- Hvilket är då det nya skäl som nu synes drifva Moskva i riktning mot ett närmande till Frankrike? Från väl underrättade politiska och diplomatiska personligheter på olika håll får man samma svar: Moskva, som ännu för

x) erkänna dem, ja, men betala dem?

någon tid sedan räknade med möjligheten af en kommunistrevolution i Tyskland, har efter de senaste händelserna nu upphört att tro därpå och söker icke längre öfva påtryckning på Frankrike genom hotet om en rysk-tysk koalition utan söker ett vänskapligt förhållande till Frankrike.

I en anmälan af prof. Olaf Brochs (dansk norrman?) rysslandskildring "Proletariatets diktatur" läses bl.a.

--- När Broch framställer bolsjevismen som en religion^{x)}, när han beskriver kommunistpartiets organisation och hänsynslösa metoder samt regeringens hela maktställning såsom grundad härpå, måste hans uppfattning underskrivas af enhver som studerat Ryssland under de senaste åren. Hans uppgifter från det kulturella området äro måhända dock det allra värdefullaste som endast lysa i mörker

xx) jämför Nietzsches lysmaskar

x) Häraf dess grymhet och dumhet^{xx)}

af bokens innehåll. Brochs uppfattning är att den bolsjevikiska religionens metoder numera kanske i främsta rummet gå ut på att söka för sig monopolisera kunskapen i klart medvetande om att kunskap är makt.

Vidare måste man på det lifligaste instämma med författaren då han som en af de fulaste skuggsidorna hos den nuvarande regimen framställer kampen mot religionen, en kamp som emellertid af allt att döma måste misslyckas och snarast leda till motsatsen af hvad som afsetts, nämligen att prästerna bli martyrer och den ortodoxa religionen lifskraftigare än den på ganska länge varit därute.

Paris den 2^{dra} Jan. Tidningarna meddela att det ryktbara Palais Dufaye som under fredskonferensen var centrum för pressen och propagandan inköpts af en utländsk regering (den ryska) som där tros installera sin blifvande

The memorial by Mr Dick nr. 54 b

ambassadör med orientalisk lyx (!!!) (samtidigt som Sovjetryssland nekar att betala sina skulder både till staten och enskilda – vi svenskar ha att fordra mer 400 millioner kronor)

den orientaliska lyxen skall väl betalas med den storartade spannmålsexporten hvarom skrives: - Man ser nu tydligt af de ur sovjetpressen anförda siffrorna, att Ryssland oundvikligen står inför ett nytt hungerår. Därför dömer hvarje ton af den exporterade spannmålen människorna i Ryssland till svältdöden. Må köpare af den ryska spannmålen bära detta i minne (detsamma har mr Dick redan förut skrivit i memo)

Moskva den 27de Dec. I gubermentet Irkutsk lider befolkningen af lifsmedelsbrist till följd af den dåliga skörden och man beräknar att 75 procent af innevånarna svälta. Utsäde kommer att saknas till våren. Bland boskopen har epidemier utbrutit. Industriproduk-

tionen sjunker. Af 130 företag arbeta endast 21. Utarrenderandet af företag har stoppats, ty det finns inga arrendatorer. Endast 20 procent af den planerade produktionen har utförts. Budgeten visar stor brist. Endast 65 procent af skatterna ha kunnat indrifvas.

”Bland de ledande bolsjevikerna äro 99 procent judar och 100 procent banditer (bra) en bråkdel torde dock vara ärliga, men fåniga idealister á la Prapatkin – jämför Silvere i Zolas ”Rougernas uppkomst” (sidan 84) Somliga anse att det allmänna eländet i Ryssland, arbetslösheten, rättslösheten, terrorn, hungern etc, hvilat så tungt öfver det ryska folket att det förlorat förmågan att resa sig mot det gemena Sovjetväldet. Om utsikterna skulle ljusna så att de förtryckta, utplundrade massornas sträfvan ej längre uteslutande behöfde inriktas på att ej svälta ihjäl, torde Trotski & Co snart nog få skjuts – jämför uttalanden af Paul Ernst om de olyckliga tyskarnas lojhet)

(forts. fr. sid 76 f. häftet på "Den ryska röran"

--- Sjukhusens tillstånd efter någon tids reformer kan man studera i doktor Malmbergs bok – det är ohyggligt. Men utom dessa allmänna sjukhus, där lössen knastrar under stegen och där patienter och läkare dogo i kapp fanns det små eleganta privatkliniker för kommissarier och vederlikar, där sovjetdamer af rang i allsköns ro bedrefo sina fosterfördrifningar. Äfven apoteken nationaliserades och ställdes under ledning af en före detta krogvärd ---

--- Det var säkert icke angenämt att hos Tjekan undersöka en kontrarevolutionär anklagad för att afgöra om hans döfstumhet var verklig eller simulerad. Doktor Malmberg kom till den allvarliga öfvertygelsen att den anklagade var stendöf och förklarade experimenten för domaren. Några dagar senare bekräftade domaren att han känt sig fullt öfvertygad af experimenten, men meddelade i förbigå-

ende att den döfve hade blifvit hängd, då domstolens bisittare haft en "inre känsla" att simulation förelåg och eftersom en döfstum ändå icke kunde ha någon vidare glädje i lifvet! ---

--- Å ämbetets vägnar gjorde doktor Malmberg flera besök i Tjekans fängelsehålor. Det är ohyggliga saker han berättar därifrån, tortyr och sadism. Öfverläkaren vid fängelset visade sig ytterst älskvärd och bjöd på nationaliserat (stulet) vin. Men han hade ett egendomligt sätt att undvika samtal i rent medicinska ämnen och en dag erfor författaren att öfverläkaren var en före detta sibirisk straffånge som gjort sina studier för läkarbanan i fängelsets sjukstuga där han varit biträde.

--- I mars 1919 kallades doktor Malmberg till kommandantens kvarter för att behandla en insjuknad tjänsteman. Under samtalet hördes skrik på gården. Vid ljuset af facklor fördes bakbundna kvinnor fram till väggen för

att skjutas: de gjorde motstånd och föllo på knä, men drevos fram med slag af gevärskolfvar under sparkar och svordomar eller släpades vid håret. Det var de hvitas sjuksköterskor som på lasaretten vårdat både hvita och röda ---

--- Det var en ytterst saklig och ytterst humoristisk skildring doktor Malmberg ger af den bolsjevikiska ämbetsrutinen. Själf försäkrade han sig under sex månaders träget arbete icke ha gjort nytta för två lingon fastän han skref som en vansinnig. Villervallan trotsade all beskrifning och midt i oredan skrefs det, skrefs och skrefs – Planer^{x)} utarbetades som skulle lyckliggöra hela Don och Kubanområdet. Det skulle upprättas sjukhus i massor, i hvarenda by skulle det finnas grupper af läkare, specialister i alla branscher –

Hälsingfors den 9de Dec. Novaja Vremja meddelar att
Conradis bror

x) som naturligtvis aldrig komma till utförande, alldeles som Lenins elektrifieringsplaner.

häktats i närheten af finländska gränsen och förts till Tjekafängelset i Moskva. Han uppges ha yttrat att han till alla delar gillar broderns död. Han stod vid häktandet i begrepp att fly till Finland.

”Sovjet fortsätter kapprustningen”

Berlin den 11te Dec. Enligt telegram från Moskva rådde vid den kommunistiska partiledningens senaste sammanträde öppen oenighet i rustnings och krigsfrågor mellan två olika riktningar. Trotski förklarade att Sovjetregeringen nu måste afstå från vidare rustningar och krigiska äfventyr, hvilken förklaring icke vann gehör hos större delen af de närvarande. Särskildt Bucharin och Sinovjev yrkade ifrigt på rustningarnas fortsättande och ett intensivt arbete på att förstärka den röda armén. De senares förslag antogs också på sammanträdet (bravo, desto förr blir det pannkaka) meningarna härom äro dock delade – se sid 80

Konstantinopel den 10de Dec. Turkiska finansministern Hassan bej har för journalister i Angora förklarat: - Jag har aldrig beviljat och kommer aldrig att bevilja någon rysk spannmålsimport till Turkiet^{x)}. Ett handelsaftal med Sovjetryssland är ännu mycket tvifvelaktigt (och af tvifvelaktigt värde?) Äfven våra underhandlingar med Sovjets delegerade äro afbrutna, ty de vilja ej gå in på våra bestämda fordringar från hvilka vi ej komma att vika.

De centrala guvernementsmyndigheterna i Petrograd äro mycket oroliga med anledning af från olika områden inom Guvernementet ingående alarmerande underrättelser om växande hungersnöd. Enligt hvad som meddelas från Petrograd till Hälsingfors svälta för närvarande c^a 50 000 barn i Guvernementet Petrograd och endast en ringa procent af dessa får något understöd af kommun och stat (samtidigt pågår sovjets spannmålexport)

x) väl ej på grund af humanitära skäl?

Moskva den 11te Sept. Då Trotski på grund af sin obotliga sjukdom kan betraktas som politiskt död, anser man Djersjinski vara Sovjetmaktens starkaste stöd. Sovjetregeringen kan ej i händelse af inre oroligheter räkna på röda armén, ty den är för närvarande helt och hållet i händerna på de gamla tsaristiska generalerna och officerarna, som nu i Trotskis frånvaro börja misstänkas af folkkommisarierna. Djersjinski har förstått att dra nytta af situationen. Han har uppnått att af honom utsedda armékottingenter öfverförts till "O.G.P.U"(?) – trupperna som stå under hans direkta befäl och han eftersträfvat för närvarande nya fullmakter från Centralkommittéen för Sovjetrepublikernas förbund. Enligt hans program skola statspolitiska förvaltningens chefer få utomordentliga fullmakter i händelse af militära och arbetaroroligheter. För att understödja sitt projekt anför Djersjinski att jäsningen bland arbetarna tilltar

i styrka. – (exempel) – Dessutom framhåller han att också bönderna på sistone visat skarp opposition mot bolsjevikerna – statspolitiska förvaltningens trupper ha under de tre sista månaderna med vapenmakt underkufvat 58 upprorsförsök --- jämför:

Moskva den 13de Dec. Vid ett samtal med en del vetenskapsmän i Moskva har doktor Sven Hedin meddelat en del intryck från sin resa. Samtidigt uttalade han önskan om ett närmande mellan Sverige och Sovjetryssland samt förklarade att han ansåg sovjetregeringens politik innefatta alla förutsättningar för ett närmande. Vidare förklarade doktor Hedin att han efter sin återkomst till Sverige är beredd att lämna informationer om det verkliga läget i Sovjetryssland, dess afsikter och hufvudsakligen dess öppenhjärtliga sträfvanden till vänskap med Sverige. (Gusigne dom – Hvad det lider få vi också lyssna till Albert Engströms visdomsord)

”Lenin är klen”

Moskva den 12te Dec. Det förljudes att för några dagar sedan en läkarkonsultation ägt rum rörande Lenins tillstånd. Läkarna enades om att Lenin måste underkastas trepanation.

Då emellertid denna operation under patientens nuvarande tillstånd är lifsfarlig, såge man hälst att någon utländsk kirurg utförde den.

Moskva den 14de Dec. Enligt säker källa ha Sovjetmyndigheterna i samband med Conradiprocessens slut vidtagit en rad åtgärder för strängaste genomförande af bojkott mot Schweiziska varor och kapital^{x)} samt för att hindra att sådana i maskerad form komma in på rysk mark^{x)}. Sovjetförbundets representanter i utlandet ha erhållit order att icke bevilja schweiziska medborgare inresevisum till sovjetförbundet samt att afbryta alla officiella och inofficiella förbindelser med Schweiz-

x) schweiziskt kapital? – det vore väl en bra hämnd att stjäla detta?

ka regeringens representanter.

(sidan 3 – ur doktor Malmbergs bok:)

--- Här på samma plats hade (?) Katzenstein blifvit skjuten blott på en angivelse. Den hade innehållit att K. skulle ha skjutit på bolsjevikerna genom fönster, som bevis anfördes ett hål i fönsterglas. Förgäfves förklarade man för kommandanten att sådana hål funnes tusentals i staden och att de hade uppkommit genom bolsjevikernas skjutande, skulle K. skjuta så gjorde han det väl genom öppet fönster etc^{x)}. Allt sattes i gång för att rädda lifvet på den arma människan, men allt var fruktlöst.

Kommandanten hade för mycket arbete, hette det, för att lyssna på alla uppdiktade historier. Hålet finns, alltså har det skjutits genom fönstret. Hvem har skjutit? Det angår oss inte, därför ansvarar ägaren af våningen. Allt är tydligt och klart. Målet kan ej uppskjutas

x) (Om man på nära håll skuter på ett stängt fönster flyger hela rutan ut på grund af lufttrycket)

--- Den Danska exekutiva kommittén tillkom redan några dagar efter bolsjevikernas eröfring af staden och dess första medlemmar voro "inhemska" krafter och storheter hopradsade i all brådska under krigets gång. Att man inte var alltför kinkig och nogräknad härvidlag bevisar det faktum att ordföranden var en före detta portier vid ett sämre hotell och sekreteraren en tjuf direkt utkommen från tukthuset ---

--- (Om tjekan) --- De massor af blod som flutit i Sovjetryssland sedan Oktoberrevolutionen, med de hårresande siffrorna af arkebuserade – allt är tjekans verk. Dessa offer äro efter officiella källor ungefär följande: 32 biskopar, 1600 präster, 8500 professorer, lärare och läkare, mer än 60.000 officerare, 300.000 soldater, 70.000 poliser med öfver 10.000 officerare, 20.000 godsägare, öfver 300.000 tillhörande intellektuella kretsar o.s.v. Om den ryska aktiva kontrarevolutionen är kväfd, om den ryska bourgeoisie och intellegensen äro nästan utrotade, om män-

niskan har förlorat Guds beläte, om hon knappast vågar tala, allt är tjekans förtjänst. Skulle en gång tjekan falla, störtade med detsamma hela Sovjet, ty tjekan är dess enda stöd. Förhållandena i detta arma land äro sådana att alla mistänkas af alla. Samhället har gripits af en rädsla, hvilken blifvit sovjetmaktens triumf. Angifvarskapet är dagens lösen. Genom alla familjer trefvar sig odjuret fram; i hvarje dödlig misstänkes en lyssnare.

--- (några siffror rörande sovjetrysslands industri ---
Dongrufvorna gåfvo år 1916 30 millioner ton stenkol; år 1921 gåfvo de 4 millioner. Af grufvornas 1600 schakt voro 640 absolut odugliga, af de återstående voro blott 280 lämpliga för storindustriell drift; af de öfriga fordrade 40-70 procent reparation.

Den metalliska storindustrien sjönk till 3 (!) procent mot före kriget.

Antalet utsläppta lokomotiv föll från 610 pr. år till 56, antalet till-

verkade järnvägsvagnar nedgick från 20.500 om året till 650.

Antalet tillverkade plogar nedgick från 700.000 till 60.000

Textilindustrien sjönk med 84 procent

Sockerindustrien gick ned till 6 procent mot före kriget

Af 342 läderfabriker arbetade 84

Antalet bomullsspinnerier föll till 10 procent af det normala. Hela Turkestans irregationsområde, omfattande 3 millioner hektar har gått förloradt^{x)}

Så slutade nationaliseringen af den ryska industrien med total ruin. Man antar att den i genomsnitt sjönk till en tiondel mot före kriget.

Ofvanstående siffror äro officiella det vill säga bolsjevikiska, hvarför man får antaga att de snarare äro för högt än för lågt tilltagna –

(Om jordbruket) Ukraina skördade åren 1908-1918 30 millioner ton hvete pr. år^{o)};

x) "åker och annan odlad jord" omfattade i Sverige år 1921 3.795.000 hektar!

o) betviflas

år 1921 5 millioner. Nu behöfde Ukraina för sitt eget behof 10 millioner ton, således hungrade redan 50 procent af befolkningen. Det bekymrade icke mycket bolsjevikerna: 2 millioner togos i ackvisetion. Det öfriga fick väl professor Nansen sätta till –

-- År 1913 hade inom Kubanområdet 4.500.000 hektar med hvete, skörden var 7 millioner ton, 1½ ton pr. hektar. År 1921 besådde man 1.200.000 hektar, skörden var 350.000 ton, ½ ton pr. hektar.

--- Det ryska folket har blifvit utplundrat, har blifvit gjordt till tiggare, rättslösa slafvar och lastdjur. Det har fallit i en stinkande afgrund, där det vrider sig i oanade lidanden och inte kan komma upp, hårdt pressadt af internationella bofvar, mördare och tjufvar. Folket har förlorat sin mänsklighets stämpel. Det har sjunkit lägre ner än de vilda djuren – det äter upp sina egna barn. I allt sitt elände och armod väcker det knappast någons uppriktiga medlidande, tvärtom tycker man

vilja begagna sig af tillfället för att suga ur det den sista blodsdroppen genom så kallade handelsförbindelser med dess förtryckare^{x)}. Ty det torde dock vara klart för Europa att ju längre rådsregeringen existerar, desto mera ruineras landet och desto svårare blir ställningen i framtiden. (Mr Dick har redan sagt att de finansmän som af snikenhet genom handelsförbindelser söka stödja bolsjevikerna icke äro en bit bättre än dessa – tjufköpare och tjufvar komma på ett ut) nästa sida

Washington den 18de Dec. Utrikesminister Hughes har genom amerikanska konsuln i Reval låtit meddela Sovjetregeringen att "det för närvarande icke finnes någon anledning till förhandlingar "(om handelstraktatet) hvarom förslag framställts i ett i går till hvita huset ingånget meddelande från Sovjets utrikesminister --- Hughes tillägger att amerikanska regeringen "icke ämnar inlåta sig på köpslagan om sina principer".

--- Det allvarligaste är den fortsatta

x) inköp af den ryska exportspannmålen

propagandan för kullkastande af amerikans statliga ordning. Regeringen kan icke inlåta sig på förhandlingar förrän detta från Moskva ledda arbete upphör (hear, hear) nedan

(förra sidan) I motsats till doktor Malmbergs skildringar, yttrade doktor Sven Hedin häromsistens i Åbo: -- Man har en känsla af lugn och trygghet i Ryssland och är mycket säkrare alla tider på dygnet i Moskva än i Los Angeles. Lifvet imponerar. Moskva är ingen död stad och har två millioner innevånare just nu. Kina och Ryssland äro jordens intressantaste länder. (ofvan) Washington den 19de Dec. Till motivering af utrikesminister Hughes vägran att underhandla med Ryssland har utrikesdepartementet offentliggjort ett uppsnappadt dokument innehållande instruktioner från Sovjetregeringen till den amerikanska organisationen "Workers Party". Dessa instruktioner innehålla en detaljerad plan för en proletär resolution i Förenta staterna, hvilken

skulle utmytna i den röda flaggans hissande på Hvita huset. Justitiedepartementet har gifvit utrikesdepartementet upplysningar som bestyrka de uppsnappade instruktionernas autencitet. Som ett led i revolutionsprogrammet ingick organiserandet af stridsenheter, som en gång i veckan måste erhålla instruktioner i skjutning och någon öfning i sappöarbeten. De funna sovjetdokumenten avsluta med följande ord: "Vi äro fast öfvertygade om att ett arbete i den af oss angifna riktningen skall ge mycket stora resultat genom att utbilda tusentals nya agitatorer och blifvande ledare för partiets militärstyrkor samt trogna kämpar under den sociala revolutionen". Genom offentliggörandet af dessa aktstycken har Hughes velat klagöra den definitiva grundvalen för meddelandet till Titjerin angående Moskvas fortsatta revolutionära propaganda i Förenta staterna. (Fortsättning sidan 73

The memorial by Mr Dick nr. 54 b

Mamma: - Hvarför gråter du så, Olle lilla?

Lilla Olle:- Jo moster sa att ho´ skulle tvätta händerna på mej å passa ho´ på att tvätta ansikte också – buu – jäkla kärring – buu

Värdinnan: - Var snäll och sjung lite för oss

Gästen:- Ja, men nästan alla gästerna har ju gått

Värdinnan:- Ja men det är några stycken som se ut som om de aldrig tänkte jänka sig i väg.

Fanjunkaren, argt:- Super ni, karl?

Beväringen:- Nää

Fanjunkaren, mildt:- Då kan jag gärna få låna eran motbok.

Den 10-åriga sonen:- Pappa, hvad är memoarer för någe?

Pappa:- Memoarer, min gosse, är något som man skrifver då man inte längre kan uträtta något i världen (hear,hear)

Pappa sa att det inte fanns maken till dej i hela världen, tant

Sa han verkligen det?

Och att det va en Guds lycka, sa han

(Ur finska skämttidningen Garm: - Hvad blev det af den där unga Breitenberg som ljög så förfärligt?

Han har fått plats i socialministeriets nykterhetsafdelning.

Den rika arftagerskan:- Herr baron, ni svär mig dagligen att ni älskar mig till vansinne och se´n kysser ni min kammarjungfru.

Baron:- Ja där ser ni hur tokig jag är!

Han:- Och du är riktigt säker på att du älskar mig?

Hon:- Visst älskar jag dig. Tror du att jag satt här och hade tråkigt i ditt sällskap om jag inte älskade dig?

Makan:- Hur öde och tomt är det icke då du är bortrest, och hur gräsligt långtråkigt är det inte då du är hemma.

- Detta tyg har t.ex. den stora fördel att om det blir smutsigt på den ena sidan, så är det likadant på den andra.

- Hvad gör spanjorerna då det regnar?

- De låta det regna.